

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1896.

Treść: (№ 66—71.) 66. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Borków wielkich na Skałat do Grzymałowa. — 67. Ustawa o placach urzędników bibliotek uniwersyteckich i naukowych, jakoteż bibliotek szkół głównych technicznych. — 68. Rozporządzenie, zabraniające wyrabiania w aptekach *Tinctura Zingiberis* z gorzalki uwolnionej od podatku. — 69. Rozporządzenie, którem ze zmianą rozporządzeń ministerjalnych z dnia 5. czerwca 1886, z dnia 14. października 1889 i z dnia 25. października 1893 królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 17 okręgów nadzorczego urzędowania inspektorów przemysłowych. — 70. Ustawa o interesach ratowych. — 71. Rozporządzenie, ustanawiające na kampanią 1896/97 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu honifikacji płaconej przy wywozie cukru.

66.

Dokument koncesyjny z dnia 23. marca 1896,

na kolej lokalną od Borków wielkich na Skałat do Grzymałowa.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrołu itd. itd. itd.

Gdy Hrabia Feliks Koziebrodzki, Hrabia Leon Piniński Dr., Hrabia Michał Baworowski i Dr. Maurycy Rosenstock podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od stacyi w Borkach wielkich austr. kolei

państwa na Skałat do Grzymałowa, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą mniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi w Borkach wielkich austr. kolei państwa na Skałat do Grzymałowa.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia taboru kolejowego i zapasu materyałów, jakoteż na uposażenie kas i funduszu zasobnego w sumie, którą Rząd ustanowi, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędnych, akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek

będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym funkcyonaryuszom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywało państwo na rachunek koncesyonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia

31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi dozwoleń Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwoleń przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na programowe oprocentowanie i spłacenie obligacyj pierwszorzędných za zezwoleniem Rządu w obieg puszczonego z doliczeniem raty rocznej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas suma roczna, powyżej oznaczona, przyjęta jako dochód czysty, wziąć się mający za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do programowego oprocentowania i umorzenia obligacyj pierwszorzędných aż do zupełnego umorzenia takowej, w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

3. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie

obligacyj pierwszorzędných w chwili odkupu nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu umorzenia z doliczeniem zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie pożyczki mają być według postanowień ustępu 3go półrocznie płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długi państwa. Obligacye długi państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye długi państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustępie ostatni.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tu-

dzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego trzeciego miesiąca marca w roku zbawienia tysiąc osmset dziewięćdziesiątym szóstym, Naszego panowania czterdziestym ósmym.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Guttenberg r. w.

Biliński r. w.

67.**Ustawa z dnia 15. kwietnia 1896,**

o płacach urzędników bibliotek uniwersyteckich i naukowych, jakoteż bibliotek szkół głównych technicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Płace urzędników bibliotek uniwersyteckich i naukowych, jakoteż bibliotek szkół głównych technicznych zostają zrównane stosownie do klas stopniowych ustawą z dnia 30. kwietnia 1889 onymże przyznanych, z płacami urzędników państwa odnośnych klas stopniowych.

§. 2.

Uchylają się niniejszem §§. 1, 2 i 3, ustęp 1 ustawy z dnia 30. kwietnia 1889, jakoteż §. 15 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47), o ile ten ostatni odnosi się do urzędników bibliotecznych.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1897.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

68.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. kwietnia 1896,**

zabraniające wyrabiania w aptekach „Tinctura Zingiberis“ z gorzałki uwolnionej od podatku.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu a odnośnie do zawartego w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 3. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 31) zastrzeżenia dalszych zarządzeń, *Tinctura Zingiberis* zostaje wyłączona od wyrabiania z gorzałki nie zakażonej uwolnionej od podatku.

Biliński r. w.

69.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 26. kwietnia 1896,**

którem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 14. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 168) i z dnia 25. października 1893 (Dz. u. p. Nr. 158) królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 17 okręgów nadzorczego urzędowania inspektorów przemysłowych.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 14. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 168) i z dnia 25. października 1893 (Dz. u. p. Nr. 158) na siedemnaście okręgów nadzorczych a obszar każdego z nich ustanawia się jak następuje:

1. Okrąg nadzorczy:

Obszar policyi wiedeńskiej.

2. Okrąg nadzorczy:

Austria poniżej Anizy z wyjątkiem obszaru policyi wiedeńskiej.

3. Okrąg nadzorczy:

Austria powyżej Anizy; Salzburg.

4. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Gracu, Celja, Marburga i Ptui, starostwa styryjskie: celijskie, feldbachskie, gradeckie, hartberskie, niemiecko-landsberskie, libnickie, lutomerskie, marburskie, ptujskie, radkersburskie, brezieckie, voitzberskie, welckie, słoweńsko-gradeckie; tudzież Kraina.

5. Okrąg nadzorczy:

Starostwa styryjskie: bruckie nad Murem, gröbminskie, judenburskie, leobeńskie, liezeńskie, murauskie; tudzież Karyntya.

6. Okrąg nadzorczy:

Przymorze z Tryestem; Dalmacya.

7. Okrąg nadzorczy:

Tyrol i Vorarlberg.

8. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Pragi i starostw czeskich: czesko-brodzkiego, dubskiego, młodo-bolesławskiego, karlińskiego, kladneńskiego, król. winohradzkiego, louńskiego, melnickiego, rakonickiego, rudnickiego, żateckiego, slańskiego, śmichowskiego.

9. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Liberca i starostw czeskich: frydlandzkiego, jabłońskiego, werchłabskiego, jiczynskiego, mnichowskiego, libereckiego, semilskiego, ilemnickiego, trutnowskiego, turnowskiego.

10. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: aszkiego, horszowko-tyńskiego, chebskiego, falknowskiego, kraślckiego, jachimowskiego, kadańskiego, karłowarskiego, kralowickiego, zlutycznego, strzybrańskiego, pilzeńskiego, plańskiego, podborzańskiego, przestyckiego, tachnowskiego, domažlickiego, tepelskiego.

11. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: beneszowskiego, blatneńskiego, budiejowickiego, niemiecko-brodzkiego, horzowickiego, kaplickiego, klatowskiego, krumłowskiego, ledeckiego, tyńskiego nad Wełtawą, milewskiego, jindrychowsko-hradeckiego, pelchrznowskiego, piseckiego, prachatyckiego, przybramskiego, suszyckiego, selczańskiego, strakonickiego, taborzkiego, trzebonskiego.

12. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: broumowskiego, czaslawskiego, chotieborskiego, chrudymskiego, wysoko-myckiego, kolińskiego, kralowo-hradeckiego, kralowo-dworskiego, kutnohorskiego, lanckrońskiego, litomyskiego, nowohydzowskiego, nowomiejskiego nad Metują, pardubickiego, podjebradzkiego, polickiego, rychnowskiego, żamberskiego.

13. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: uścieckiego nad Łabą, czesko-lipskiego, mosteńskiego, jablonieckiego, chomutowskiego, litomierzycznego, rumburskiego, szluknowskiego, cieplickiego, deczyńskiego.

14. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Berna, Iglawy, Znojmu i starostw morawskich: hustopeckiego, boskowickiego, berneńskiego, daczego, kijowskiego, hodonińskiego, igławskiego, mor. krumłowskiego, wielko-mezerzyckiego, morawsko-trzebowskiego, nowo-miejskie-

go, mikułowskiego, trzebieckiego, wyszkowskiego, znojmskiego.

15. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Ołomuńca, Kromieryża, Węgierskiego Hradyszcza i starostw morawskich: zabrzeskiego, holeszowskiego, kromierzyskiego, litowskiego, szumperskiego, hranickiego, ołomunieckiego, przerowskiego, prosnickiego, rymarzowskiego, sternberskiego, węgiersko-brodzkiego, węgiersko-hradyskiego, wołosko-mezerzyckiego.

16. Okrąg nadzorczy:

Śląsk; tudzież obszar starostw morawskich: misteckiego, nowo-jiczynskiego.

17. Okrąg nadzorczy:

Galicja; Bukowina.

§. 2.

Dla każdego z tych okręgów nadzorczych ustanawia się jednego inspektora przemysłowego, tenże ma siedzibę:

dla	1.	okręgu nadzorczego w Wiedniu,
"	2.	" " " " " Wiener-Neustadt,
"	3.	" " " " " Linzu,
"	4.	" " " " " Grazu,
"	5.	" " " " " Celowcu,
"	6.	" " " " " Tryeście,
"	7.	" " " " " Innsbrucku,
"	8.	" " " " " Pradze,
"	9.	" " " " " Libercu,
"	10.	" " " " " Pilzni,
"	11.	" " " " " Budiejowicach,
"	12.	" " " " " Hradcu Królewskim,
"	13.	" " " " " Deczynie,
"	14.	" " " " " Bernie,
"	15.	" " " " " Ołomuńcu,
"	16.	" " " " " Opawie,
"	17.	" " " " " Lwowie.

§. 3.

Nadto w myśl §. 4go ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) urzęduje na całym obszarze, na którym ta ustawa obowiązuje, jeden inspektor przemysłowy dla przemysłu szyperskiego na wodach śródkrajowych a na zasadzie ustawy z dnia 27. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 158), jeden inspektor przemysłowy przy budowie zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu, którzy obaj mają siedzibę w Wiedniu.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1896.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

70. Ustawa z dnia 27. kwietnia 1896, o interesach ratowych.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Interesami ratowymi w duchu ustawy niniejszej są sprzedaże ruchomości w obrocie handlowym lub innym przemysłowym uskutecznione, gdy cena kupna zapłacona być ma kwotami częściowymi (ratami) a rzecz kupioną daje się kupującemu przed zupełnem zaplaceniem ceny kupna.

§. 2.

Jeżeli na wypadek niedopełnienia zobowiązań, na kupującym ciężących, sprzedawca zastrzegł sobie prawo odstąpienia od umowy, to w takim razie, gdy z tego prawa robi użytek, obowiązany jest zwrócić kupującemu otrzymany zadatek, jakoteż zapłacone raty z odsetkami ustawowemi od dnia odbioru a oraz wynagrodzić potrzebne i pożyteczne nakłady na rzecz wyłożone. Umowa temu postanowieniu przeciwna jest nieważna.

Natomiast kupujący winien zwrócić sprzedawcy rzecz i wynagrodzić mu szkodę stosownie do okoliczności przypadku. W szczególności winien tenże zapłacić stosowne wynagrodzenie za używanie rzeczy w międzyczasie. Umowa naprzód zawarta co do wysokości wynagrodzenia, jakie ma być zapłacone, jest nieważna.

§. 3.

Jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie, że w razie, gdyby wypłaty rat zalegały, będzie miał prawo żądania natychmiastowego zaplacenienia wszystkich rat (utrata prawa płacenia ratami), może prawo to wykonać dopiero wtedy, gdy nabywca zalega z wypłatą najmniej dwóch rat, kolejno po sobie następujących. Umowa temu postanowieniu przeciwna jest bezskuteczna.

Umowa, że zamiast utraty prawa płacenia ratami, inna kara ma spotkać kupującego w razie niedopełnienia zobowiązań na nim ciężących, jest nieważna.

§. 4.

Środek prawny dla pokrzywdzenia nad połowę służy kupującemu nawet w takim razie, jeżeli znał prawdziwą wartość rzeczy, lub jeżeli oświadczył, że ją z szczególnego upodobania nabywa za cenę niezwykłą.

Tenże środek prawny stosuje się także wtedy, gdy interes ratowy jest interesem handlowym. Zrzeczenie się tego środka prawnego jest bezskuteczne. Umowa skracająca trzyletni termin przedawnienia (§. 1487 p. k. u. c.) jest nieważna.

Prawa ewikcyi z powodu wad rzeczy można drogą pozwu lub zarzutu dochodzić także po upływie sześciu miesięcy (§. 933 p. k. u. c.) jeszcze dopóty, dopóki cena kupna nie zostanie całkowicie zapłacona. Doniesienie o wadzie nie jest potrzebne do zabezpieczenia tego prawa. Zrzeczenie się tego prawa jest bezskuteczne.

Umowa skracająca okres odpowiedzialności sprzedawcy jest nieważna.

§. 5.

Jeżeli na interes ratowy wystawia się dokument (zapis ratowy) sprzedawca obowiązany jest najpóźniej przy wręczeniu rzeczy wydać kupującemu odpis dokumentu na swój koszt. Zrzeczenie się wydania odpisu jest bezskuteczne.

Za wykroczenie przeciw temu przepisowi karać będą Władze polityczne w postępowaniu przepisaniem w rozdziale IX. ustawy przemysłowej grzywnami w kwocie aż do 50 zł., które w razie niemożności ściągnięcia zamieniać należy na odpowiednią karę aresztu.

§. 6.

Jeżeli kupujący ma stałe mieszkanie w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, do skarg przeciw niemu z interesu ratowego nie ma miejsca właściwość sądu umowy i dobrowolne poddanie się kupującego pod właściwość innego sądu nie jest obowiązującym.

Niewłaściwość sądu należy uwzględnić z urzędu a to aż do uskutecznienia sprzedaży egzekucyjnej.

Niewłaściwość sądu uchyla się tylko przez to, gdy pozwany, pomimo poprzedniego objaśnienia przez sędziego, wdaje się w rozprawę.

§. 7.

Spory z interesów ratowych rozstrzygają się w postępowaniu sumarycznym także w tych przypadkach, gdy według ustaw powinny odbywać się zwyczajne postępowanie pisemne lub ustne.

Przepisy o dawaniu zabezpieczenia na pokrycie kosztów sądowych nie znajdują zastosowania.

§. 8.

W sporach z interesów ratowych sędzia nie ma trzymać się ustawowych prawideł dowodowych, lecz orzekać ma tylko według własnego przekonania, opartego na ocenieniu wszystkich okoliczności.

W szczególności, jeżeli zapis ratowy był wystawiony, sędzia może uwzględnić przyrzeczenia ustne, które sprzedawca lub jego agent bądź przed wystawieniem dokumentu, bądź później dał kupującemu, chociażby takowe nie były zgodne z dokumentem.

§. 9.

Przepisy ustawy niniejszej stosują się odpowiednio także do tych umów, mocą których cel interesu ratowego osiągnięty być ma na innej drodze, mianowicie przez danie rzeczy w najem.

§. 10.

Postanowienia ustawy niniejszej nie stosują się do takich interesów ratowych, w których interes, po stronie kupującego jest interesem handlowym.

§. 11.

Postanowienia ustawy niniejszej stosują się odpowiednio z utrzymaniem w mocy ustawy z dnia 30. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 90) do sprzedaży losów i papierów wartościowych, które wydają się nabywcy dopiero po zupełnem zapłaceniu ceny kupna, ratami uiszczać się mającej.

§. 12.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i nie stosuje się do tych interesów ratowych, które zawarte zostały przed tym terminem.

§. 13.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu.

Wiedeń, dnia 27. kwietnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gleispach r. w.

Glanz r. w.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. maja 1896,

ustanawiające na kampanią 1896/97 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu postanawia się na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że w okresie wyrobu cukru 1896/97 kwota zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru, wynosić ma dla każdego z tych zakładów fabrykacyi cukru, które w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru są oznaczone, taką samą kwotę, jaką ten zakład tytułem zwrotu bonifikacyi wywozowej, co do wywozu cukru w okresie wyrobu cukru 1894/95 miał zapłacić, z podwyższeniem o 10 od sta.

Jednakże kwoty zabezpieczenia, w taki sposób obliczone, należy zaokrąglić przez podwyższenie kwot mniejszych od 50 zł. na 50 zł., a kwot większych od 50 zł. na 100 zł.

Dla tych zakładów fabrykacyi cukru, które w okresie wyrobu 1894/95 jeszcze nie były w ruchu, ustanawia się rzeczzone zabezpieczenie dla każdego w kwocie 23.000 zł. (dwadzieścia trzy tysiące złotych) waluty austryackiej.

Biliński r. w.